

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fremføttelse ved Justitsministeren af: a. Forslag til Lov om Begjælling af Danmark; b. Forslag til Lov om Begjælling af og Begjællingsprotest.

Justitsministeren (Nellemann): Idet jeg fremføtter disse to Lovforslag for Thinget, skal jeg tillade mig nogle Bemærkninger om denne Sags Oprindelse og om det Væsentlige, der tilføjes ved den. Initiativet til den Foranstaltning, som her foreligger, er udgaaet fra Sverrig, idet nemlig den svenske Rigsdag under 9de Mai 1876 androg hos Kongen af Sverrig om, at han vilde lade nedlægge en Kommission til Udarbejdelse af en fuldstændig Handelslovbog for Kongeriget Sverrig og samtidig dermed sætte sig i Forbindelse med Danmark og Norge for saavidt muligt at opnaa en ensartet Udførelse af denne Handelslovbog i alle tre Riger. Ved de Overveielser, som den svenske Rigsdag anstillede over dette fra Rigsdagen indkomne Forslag, kom man imidlertid til det Resultat, at det vilde være hensigtsmæssigere at frentage enkelte af de Emner, der henhørte under Handelslovbogen, og forsøge paa at fremme dem først, idet nemlig Tilveiebringelsen af en fuldstændig Handelslovbog var et saa omfattende Arbejde, hvortil der findes saa faa Materialier i Sverrig ligesom ogsaa i de to andre Riger — mest i Danmark forøvrigt —, at det vilde være meget længe, inden Sagen kunde føres til Ende, og at altsaa den praktiske Virkning af den svenske Rigsdags Motion vilde komme til at lade meget længe vente paa sig. Som Følge deraf blev den svenske Justitsminister under 23de Oktober 1876 bemyndiget til at søge tilveiebragt en Overenskomst med eller i alt Fald søge tilveiebragt Samraad med de to andre Riger om Tilveiebringelsen af et Udkast til en Lov om Begjælling, som kunde blive ensartet for de tre Riger. I Henhold til denne Bemyndigelse satte han sig derefter i Forbindelse med de to andre Rigers Regjeringer og altsaa ogsaa med den danske Regjering, og under de Forhandlinger, der da fandt Sted angaaende Maaden, hvorpaa man skulde frentes til Svarettelsen af dette Foretagende, blev det navnlig fra dansk Side tilraadet, at man til Grund for det vordende Arbejde skulde lægge den tydske Lov om Begjælling, dels fordi denne Lov maa siges at være det nyeste og fuldkomneste Arbejde i denne Retning, som har mest Udbygning til at vinde Terrain i det øvrige Europa udenfor Tydskland, og dels fordi det tillige for Danmark — og vistnok ogsaa for Sverrig og Norge — havde sin særegne Interesse at være i Overensstemmelse med Lovgivningens i dets sydligste Naboland, med hvilket vi staa i saa mange Forbindelser af denne Art. Denne Tanke blev accepteret fra de andre Regjeringers Side, og som Følge deraf

freed man til at udnævne en Begjællingskomite i hvert af de 3 Lande, idet hver af disse Begjællingskomiteer blev bemyndiget til at sætte sig i Forbindelse med de to andre til fælles Samarbejde. — Disse Begjællingskomiteer, som for hvert af Rigerne bestode af 3 Mænd, 2 retskyndige og en handelskyndig, traadte derefter sammen første Gang i Stockholm i Februar og Marts Maaned 1877, og der blev udarbejdet et foreløbigt Udkast til en Lov om Begjælling. Derefter fandt det næste Møde Sted her i Kjøbenhavn i Oktober og December Maaned s. A., og paa dette blev Lovens Text endelig vedtaget af Kommissionen, men Motivernes Udarbejdelse blev foretaget bag efter, navnlig af en af de norske Kommitterede, og senere godkendt af de tre Kommitterede's Formænd. Som en Følge altsaa af dette bagefter følgende temmelig betydelige Arbejde blev Begjællingskommissionens Forslag med Motiver først afleveret til Regjeringerne den 24de Juni 1878. Dette Udkast kunde imidlertid ikke strax forelægges som Lovforslag, fordi der efter den svenske Forsætning stod endnu et Skridt tilbage at foretage for dette Lands Vedkommende, idet det nemlig ifølge den svenske Regjeringsforms § 87 er nødvendigt, at Lovforslag af den Art forelægges til Betænkning for Sverrigs Højesteret og derefter i sin Tid forelægges for den svenske Rigsdag, ledsaget af denne Højesterets Betænkning til Efterretning for Rigsdagen. Dette Skridt maatte altsaa gjøres af den svenske Regjering, og den indhentede altsaa Højesterets Betænkning. Efterat den svenske Højesterets Betænkning var indhentet, var det dernæst den svenske Justitsministers Sag at overveie, i hvilket Omfang han vilde følge Højesteret, hvilke Ændringsforslag han som en Følge af Højesterets Betænkning vilde stille overfor de to andre Riger. Dette skete ogsaa, og under 19de August 1879 tilstillede der fra svensk Side de to andre Regjeringer Oplysning om, hvilke Ændringer man fra svensk Side maatte ønske gjorde i det af Kommissionen udarbejdede Udkast af 24de Juni 1878. Disse Ændringsforslag blev paany drøftede af den danske og norske Kommission i Forbindelse med svensk Delegerede paa et Møde, som fandt Sted i Christiania i September Maaned forrige Aar, og man kom da fra alle Sider til Enighed om det modificerede Forslag, som jeg herved tillader mig at forelægge den danske Rigsdag i den danske Lov. Hvad selve Lovforslagets Indhold angaar, er det, som bemærket, udarbejdet væsentlig paa Grundlag af den almindelige tydske Lov om Begjælling, men dog ikke saaledes at forståa, at denne i Et og Alt slavisk er efterlignet, thi der er endog ikke saa faa Punkter, hvor man er fravegen den tydske Lov og har gjort fra den forskellige Forslag. De Herrer ville i Kommissionsbetænkningens Indledning, Spalte XIV, finde en nærmere Redegjørelse for, hvori Kom-